

ȘTEFAN MARIȘ

Cuvânt către cititor

Perioada prin care trece astăzi România este una de acută criză economică, socială, instituțională și, în ultimă instanță, chiar politică. Exemplul altor momente similare din istoria umanității ne arată că intervalele de criză ale societății induc fragmentări ale culturii, dezechilibre ce favorizează acțiunea factorilor externi ce pot, astfel, să fuzioneze, să se combine, să interacționeze cu cele din terenul găsit. Un efect deosebit de periculos al unei asemenea situații de criză este sentimentul confuziei în rândul oamenilor: modelele întâlnite și preluate din exterior constituie o certitudine a momentului, existând riscul ca ulterior acestea să producă o confuzie și mai mare. Dacă mai adăugăm aici și uimitoarea creștere a mobilității persoanelor, mai ales în ultimii ani, atunci înțelegem de ce, în comunitățile rurale din România, specificul local dispare astăzi în ritm accelerat lăsând loc la ceea ce înseamnă uniformizarea locurilor, a formelor de viață și a identităților. Complexele mijloace de comunicare, tehnologiile moderne, duc la schimbarea conceptului de distanță spațială și temporală. Se impune, astfel, un model unic al contemporaneității, unde identificăm ușor același ritm și puls al vieții, aceleași gesturi și reacții dintr-un capăt în celălalt al lumii.

This period Romania goes through is one of acute crisis, economically, socially, institutionally, and, finally, even politically. The example of other similar moments in the history of humanity shows us that the intervals between social crises lead to fragmentation of cultures, as well as to a lack of balance that favour the action of external factors, which can, thus, fuse, mix, and interact with the ground they find. A very dangerous effect of such a situation of crisis is the feeling of confusion among people: the models they encounter and assume from the outside are a certainty of the moment, and thus, the risk exists that, subsequently, even more confusion should occur. If we add here the amazing increase of persons' mobility, especially in these past few years, then we may understand why, in rural communities in Romania, the indigeneous element is vanishing, in a rapid rhythm, and makes way to what we may call a kind of uniformisation of places, lifestyles and identities. The complex means of communication, the modern technologies, lead to the change of the concept of spatial and temporal distance. Consequently, a sole model of contemporaneity is imposed, in which we identify the same rhythm and pulse of life, the same gestures and reactions from one end of the world to the other.